

Умовно-змінні і постійні витрати

Витрати використання живого й оборотного капіталу

Потреба в оборотних коштах

Витрати на оборотні (і живі) засоби являють собою витрати використання вкладеного в них капіталу. Оборотні кошти (насіння, добрива та хімічні речовини, виробничі запаси тощо) використовуються протягом одного виробничого процесу в різні моменти часу, тому мають різну тривалість використання.

На оборотні кошти не нараховується амортизація, тому що вони не споживаються, а використовуються в протягом одного виробничого періоду, а вкладений у них капітал повертається через реалізацію або подібне використання кінцевої продукції.

На практиці в рослинництві потреба в оборотному капіталі розраховується спрощено: 50% при вирощуванні ярих культур та 60% при вирощуванні озимих культур від суми спеціальних змінних витрат (матеріальних витрат і послуг).

У вибіркового розрахунку за рівня інтенсивності II зі зростаючим застосуванням засобів виробництва збільшується відповідно і потреба в оборотних коштах.

Витрати на використання оборотного капіталу

Витрати на інвестований оборотний капітал розраховуються або у вигляді процентних платежів, або у вигляді альтернативних витрат.

Не визначені ці витрати можуть бути віднесені до однієї загальної позиції " Витрати використання капіталу "

Витрати використання капіталу включають:

- Витрати використання власного капіталу (альтернативні витрати)
= Відсоткова ставка
- · Витрати використання позичкового капіталу = Відсотки

Витрати використання капіталу являють собою винагороджуваність частини задіяного капіталу. Якщо виходячи з загального маржинального доходу певного господарства, виражають економічні показники господарської діяльності, що охоплюють винагороджуваність усього задіяного капіталу (господарський /валовий/ доход, чистий доход), то необхідно витрати використання капіталу враховані в маржинальній калькуляції знову підсумовувати з загальним маржинальним доходом. Для того щоб уникнути даних додаткових розрахунків, відсотки на оборотні (і живі) засоби часто не враховуються в якості пропорційно-змінних спеціальних витрат.

Даний підхід веде до того, що маржинальний доход, особливо у виробничих процесах з високою потребою в капіталі на оборотні кошти, має завищене значення і тим самим його функція показника для визначення відносної економічної переваги виробничих процесів обмежується.

На практиці, витрати використання капіталу в маржинальній калькуляції враховуються як фактор витрат у тому випадку, якщо маржинальний доход використовується для економічного порівняння іншими словами для визначення точної економічної переваги виробничих процесів.

Якщо ж маржинальний доход використовується при спрощеному плануванні, то допускається облік витрат використання капіталу не на рівні виробничого процесу, а при розрахунку загальногосподарських економічних показників господарської діяльності.

Приклад розрахунку представляє розрахунок маржинального доходу за практичним методом. Хоча в даній калькуляції і вказана потреба в оборотному капіталі, але все ж вона не розглядається як стаття витрат

(порівняйте розділ 5.1)